

Отче наш. Амин фаси.

Ще прочета 12 глава от Екзелиаст.

В какво седи силата на знанието? Жената, която знае, да пере вълната и да я извлачи, а не знае, как да я изпреде, има ли сила? Значи силата е в изпридането и в изтъкването на мисълта. Докато не се изпреде, докато не се изтъче и не стане на плат, никога върху организма на човъка няма да има сила. Чега обикновено говоря. Чисълта, каквато е в духовното, такава е и в материалното. Тя съдържа известно количество материя в себе си. Тя не е съвършено безплътна. Желаният

та са още по-плътни, и чувствата са още по-плътни, а туй, което е материален принцип и той съдържа известно количество материя, но материя, която не се разваля. Тъй щото, ако ти имаш един принцип, върху който съграждаш живота си, ти имаш вече една материя, която сама по себе си прониква всичко. Например, ако разбирате, какво нещо е принцип, и може да съвршите любовта, не само да съвршите какво нещо елюсов, вие бихте имали едно мощна сила в сеое си, което може да ви служи за всичко в живота. Например, ако имахте любовта, златото щеше да дойде при вас; ако имахте любовта, крушата нямаше да бъде като сега, но щеше да ви дава плодовете си през цялата си година. Кравите сами щяха да дойдат да ги издоите. Знанието в книгите само щеше да ви се открие. Всеки човек е една написана книга. Това е за физическия свят, а в духовния свят няма никакви книги. Книгите като благо в духовния свят, щяха да бъдат отворени книги за нас. И в небето се интересуват за вас като написана книга. Там - искат да видят, каква книга сте, какво Бог е написал в вас. За да могат да ви четат някои, той непременно трява да ви очи, да ви люби. Не ви ли очи, дие сте една затворена книга. Обичажни ли ви, вие сте една отворена книга, от която може всеки да се ползува. Така трябва да разбирате принципално. И след като отворите книгите, ще видите там дълоокираоти, които трява да се изучават. Там има знаци. От духовния свят, ще изучавате и останалите духовни светове. Същевременно ще изучавате и Божествения свят. Сега мислите, че знанието може да се предава. Действително, знанието на миналото може да се предава, знанието на настоящето може да се предава, но знанието на бъдещето трява да се изучава. Другояче казано: всички онези сили, които са над вас, тепърва трява да ги изучавате. Които са под вас са онези книги, които вие вече сте прочели, но сте ги забравили. Например, вие сте чели книги на рибата, но сте забравили, какво нещо е рибата; вие сте чели книги на птицата, но сте забравили, какво нещо е птицата. Сега са останали само понятията, че птицата има крилца, има и перца. Казвате: Птица е. Но това не е птица, които вие имате пред сеое си. Защото и човекът хвърка из въздуха, но птица ли е? Ум имате, но умът ви е само за улеснение на положението ви.

Казвам: Има една основна черта, която отличава всеки един вид от друг. Например, ако ви кажа да напишете темата: "Отличителните черти на птицата", както ще пишете. Знанието на земята, трява да ви бъде като помагало. Например, аз ще започна с предметното учение. Някои от вас сте свършили вече преди години, били сте в университета. Да кажем говорим за числото 1. Преведете числото едно в геометрическа форма. В геометрическа форма числото 1 е отношение .

Преведено в геометрическа форма, това е точка. То е сила, която се проявява. Имате двойката. Как ще я преведем в геометрическа форма? Това е правата линия. Тройката какво е? Единицата и двойката това са граници на правата линия. Следователно, тройката е началъкът на известна плоскост. Ние знаем тройката. Какво е четворката? Това е цялата философия на Питагора. Така имаме отвореният квадрат - четворката. Трява да разбирам законите на точката. Следователно, когато искаш да ограничиш една права линия или един принцип, който работи по правите линии, ти трява да разбирам свойствата на точката. А пък при двойката в че имате един праволиниен свят. При тройката започва плоскостта и зъвършване на плоскотта. Така се създава квадрата. Петорката, според този закон, представя посоката, образуването на куба. При петорката и шесторката, ние достигаме до нашия свят - образуване на телата.

Чега ние казваме: всеки центърът, всяка умствена способност започва с един центърът от който се развива известна дейност. Първо една мисъл вие ще проектирате по права линия. Ако при това положение вие не владеете правата линия, т.е. не разбирате нейните свойства, понеже тя е един цял свят, свят на идеи, свят на постъпки, вие нишо няма да разберете. Мислите и постъпките вървят по права линия. Това знание, в този смисъл е малко отвлечено, но всички работи се са отвлечени. Например, вземете думата красота. В какво седи красотата на человека? Вие не можете да проникнете в красотата на человека, да разберете доколко е красив и казвате, че очите му са красиви, че устата му е красива, че лицето му е красиво. В какво седи тази красота? За да се прояви точката, трябва да влезете в духовния свят. Тя има осебени движения, особени трептения. В какво направление се движи точката? Тя е пулсът на природата. Всяка точка си има и свой пулс. Следователно, тя се движи. Но вие не можете да знаете, в какво направление се движи. Като се движи, тя образува правата линия. Това е обективният свят. - Вътрешното движение на точката. Какъв е субективният свят? - Вътрешното движение на точката. В какво направление се движи точката? Тя обикновено се движи по права линия. Значи, щом точката се движи в посоката на правата линия, това е едно ограничение, това е поляризиране. Точката се движи на две страни: едната страна е плюс, а другата минус. Точката в себе си трябва да има известне разумност, само разумните същества могат да се поляризират. Това не е раздвоене, това е поляризиране, образуване на два полюса. И в съзнанието има два полюса. Знаем, че точката не заема никакво физическо пространство, но същевременно тази точка владее пространството. И вън пространството тя не може да се проектира. Например, въздухът не заема никакво пространство, но въздухът може да се проектира. Следователно, точката това е условието, чрез което той се проявява. Най-първо тя се проявява в правата линия, в праволинийния свят, в света на плоскотта и най-после в света на телата. Значи тя се проявява в едноизмерния и двуизмерния и в триизмерния свят в света, в който ние живеем.

Съвременното човество едва сега започва да живее в триизмерното пространство. В тях желанието да хвърчат из въздуха, да правят хвърчила, показва че те започват да живеят в триизмерното пространство. Те говорят за някакви дълбочини, за някакви височини, но какво е тази дълбочина и височина, те не са я изучили. Е е само да кажем, каква е тази височина, не е само да кажем, какво е безпределната дълбочина. Това дълбокото пространство, то е несъществено. Назват за някой човек, че има дълбока мисъл. Колко е дълбока? В какво седи дълбочината й? Неговата мисъл била широка мисъл. По същия закон това, което мислим за пространството, какво ще ни придае? Та и за качествата на човешката мисъл, дълбочина и широчина трява да ни предадат нещо, когато говорим за дълбочината, подразбираме дълбоките човешки мисли, понеже пространството само по себе си, това са форчи, чрез които може да се изрази външната страна на съзнанието. Рез пространство и време Божественият дух не може да бъде достъпен за нас. Ниеказваме сега, че не може да няма пространство. Сега ние питаме, ами ако нямаше пространство? Ако нямаше пространство, ние не можехме да мислим; ако нямаше пространство, ако нямаше и време, ние не можехме да мислим. Но понеже има и пространство, има и време, ние мислим. Така вие ще се научите да разсъждавате. Всяко нещо, което може да се отрече, то е реално и всяко нещо, което може да се твърди, еpak реално. Само че нещата, които се отричат, това е минус. Нещата, които се твърдят, това е плюс. Следователно, като отричаш нещо, и като твърдиш нещо, имаш един процес, едно равенство. Щом отричаш, имаш минус. Щом веднаж отречеш и два пъти потвърдиш, имаш минус. Тогава законът е: два пъти твърдиш, един път отричаш, имаш плюс. И два пъти като отричаш нещо, пак имаш плюс. Веднаж отричаш, друг път потвърждаваш, това е равно на минус. Тази работа така я зная. Знаете ли на какво мяза това? На онзи петел, който като ровил с краката си в бунището, изровил един диамант и казал: Тази пущина на ~~какдо~~ мяза, да беше поне едно звънце. Ритнал той диаманта. Ако тоя петел знаеш, как да употреби скъпоценнния камък, той щеше да прехрани целото свое плът и то не само за една година, но за един век и маше възможност да ги прехрани.

Та казвам: всяка идея представя един скъпоценен камък. Ако вие не можете да схванате свойствата на този скъпоценен камък, вашето знание, нищо не ои струвало. Запример, казвате: Бог е любов. Има един начин, по който ние може да заставим Бога да ни обича. Има един начин, по който ние може да заставим Бога да ни отрине. Човек може да застави Бога да го обича, може да го застави и да го отрине. В това човек е майстор, в това той е всесилен. Човек може сам на сео си да си направи дооро или да си направи злост. В това той е всесилен. Като правиш добро, Бог ще те обича; като правиш зло, Бог ще те отхвърли. Някои от васи скате да знаете, дали Бог ще ви обича. Направете дооро. Казвате: Как да правим дооро? Ако ви кажа, че трява да предете, казвате: Как? Ще намерите една жена, която ще ви покаже, как се съединяват нищките. Не е голямо изкуство, но и в това има знание. Та моята цел е да ви въведа в новия начин на мислене. Този начин, по който сега мислите, по него начин хората умшрат.

по него начин хората се карат. Този начин, следователно, е така уплетен, че има само смрад. Някой път, като се приближавам към хората, аз усещам този голям смрад. Навсяде мирише, не се търпи. Това е старият начин на мислене. ~~Апример,~~ ти мислиш, какво нещо е правото. Няма какво да мислиш за правото, ти трява да живееш в правото. ~~Ти може да мислиш за правото толкова, колкото умрелият може да мисли за живота си.~~ Ако умрелият мисли за живота си, той е извън живота. Като мисли за живота, той ще ~~ще~~ усети гниенето на своето тело, разрушението на своето тело. И ако ти търсиш по този начин правото извън живота, ти ще мязаш на един умрял човек. ~~Сега мнозина питат, какво нещо е правото?~~ Правото извън живота не съществува, или съществува само като един процес на разлагане. Казвам: ~~Красивите мисли съществува само в живота.~~ Правото това е палката на капелмайстора. Той като дигне палката, управлява. Или като тръгнеш да ходиш, това е правото. Като си махаш ръцете, като си отваряш и затваряш очите, като ядеш, като спиш, като мислиш, като чувствуваши, това е се правото. Право имаш да мислиш, право имаш да чувствуваши, право имаш да ходиш, право имаш да ядеш, право имаш да говориш, право имаш да гледаш – каквото искаш да правиш, имаш право. Като нарушиш правото, какво става тогава? – Турят ти букаи, поставят те под закон, идат страданията. Всички страдания в света произтичат се от нарушието на правото. Основа на правото това е правата линия. Яйцето докато е в черупката вътре, защото има яйца и в природата, които с милиони години ся чакали в пространството, но не се развили. Тези яйца, които хората са създали, те са в пространството. Сега аз не искам да говоря, но казвам: човек е излязal от едно яйце. Една голява кокошка е снесла яйцето. Какво ще кажете на това? Господ взел това яйце, турил го некъде да се топли и се излюпил човекътък. Ще кажете, че това не е съгласни с научните теории, нито с теорията, че Господ вземал прест и направил човека. Казвам: Това е начин на разбиране. Това е работата да има субстанция. Взел Господ от някъде, съорал нещо. ~~Доре, аз казвам;~~ че то било съорано в едно яйце. ~~Значи, като взела Господ туй яйце, държал го~~ няколко часа в ръцете си и то се излюпило. ~~Ще ви хареса ли това нещо научно?~~ Вие ще кажете, че това не е проверено. Съвременните хора цепят косъма и казват че това ~~е~~ еретическо. Как да е еретическо? ~~Ча~~ греди човек не е аретическо, да направи човек едно яйце, това е еретическо. А да го направи от кал, това е още по-еретическо. Да ~~направи~~ Бог човека от яйце, това е по-благородно. Сега аз не искам да ви накарам да вървате, че сте излезли от яйце. Че човек е излязъл от яйце, това вие сами трява да го научите. Туй яйце има седеч черупки. Когато се постави човешкото яйце за измътане, то ~~минава~~ през седъм кваники. ~~Кога~~ въпросът е само за мислене. Това е новата мисъл. Вие не сравнявайте новата мисъл с старата. Старата мисъл не е авторитетна, нито меродавна. Рисунките на детинството не могат да бъдат меродавни и авторитетни за картините на някой голям художник. Един художник не може да се ръководи от своите детински рисунки. Сега сме авторитети, а тогава сме били ученици. И вие мислите, че ~~идете~~ на вашето детинство са били ола городни, безпогрешни. Може да се сравнява човек, но да мислите, че вие сте безпогрешни, че вие сте меродавни, това е погрешно мислене.

Например каже ви една сестра тъй: "малко си грозна", сестра. И ти веднага кипаш: ~~Как~~, ^{читам}, защо именно малко си грозна, тая дума произведда една реакция в ума или в сърцето ти. Казваш: ~~Как~~, не съм аз грозна. Какво се разбира под думата "малко съм грозна"? Малко хора ще намерите, които да не са грозни. Единствените хора, които да не са грозни това са светиите, а всички други са грозотии. Но понеже са толко грозотии, затова не се познават. Отдалече се гледат. ~~Обре~~, че отдалече се гледат; ~~ако~~, се гледаха отблизо, те няваши да се погледнат. Те са толкова грозотии, каквито не сте виждали в света. Сега разбирайте думата грозотия интенсивно. Грозотията е като огън, слабият и силният огън. Такъв огън, който изгаря, разточява и разлага всичко. Грозотията подразбира известна черта, която е някъде в очите например. Тя е предизвикала известна деформация. Доре че не знаете нещата.

~~Сега~~ аз не искам да насочвам ума ви към резултати, които са чисто физически. Грозотията в хората е произлязла от ред прегрешения, от кривите им мисли. Даже и най-чистите от вас, най-напредналите от вас, вие сами се познавате. Цял ден какво мислите. Да спи зло под камък. Сега говорими истината, не е за осъждане, но тъй са нещата. ~~Някой~~ ~~път~~ искаш да мислиш, но дойде дяволът при тебе и цял ден хлопа, ходи иска това онова, вика. И ти мислиш, седиш правиш това, което не искаш. Той те разиграва, не ти е приятно това, но не си господар. Като дойде дяволът, качи се на гърба ти, тури ти гем и цял ден си възседнат. После те пусне и ти се чудиш, как си бил възседнат.

~~Та~~ сега новият начин е начин, според който животът трява да се поправи. Това е живот вечен да познаем Бога. Значи туй красивото, хубавото, идеалното трява да се познае. Като познаем Бога, неговата мисъл, Той да бъде обект, модел, от който ние да се учим, как да мислим, как да чувствувааме и как да постъпваме. В това седи познаването на Бога. Трява да имаме един модел. На земята не може да имаме такъв модел. Колкото и да очичате един човек, не може да изтълкувате некои негови постъпки, някои негови движения. Все има нещо неразорано в неговите прояви. Човек за да стане модел, трява да е съвършен в своите изражения. ~~Та~~ казвам: Това представя ощещия идеал, към който трява да се стремите. Сега новото учение дава новите начини, по които трява да мислим. Казвам: Трява да любим Бога. Новото учение показва начина, как трява да любим Бога. Най-първо ние трява да възприемем Божиите мисли в себе си, да ги опитаме и след като ги опитаме, ще обикнем Господа, ще обикнем и олигия си. Знаете, колко е мъчно да обичаш близния си който е грозен! ~~Чащото хубавото, красивото~~ вски обича. Как ще обичаме Господа, когото не виждаме? Какво подразбира любовта към Бога. Да обичаме Бога, това значи да обичаме всичко в света. Казваме, че Бог е създал всичко. Ние казваме, да обичаме Господа, но имаме една скрита мисъл в себе си. Никой не казва това, юто мисли в себе си. Искам да ви изнеса морала. ~~Развате~~, как Господ е допуснал греха. Това е една затаена мисъл. ~~Доре~~, представете си, че имате един мъж, който се оженил за една красива жена. Един ден жената вища, че той седи при една красива жена и се разговаря с нея. Ти си задава въпроса: Коя е побудителната причина, че той се разговаря с нея. Макар че

няма нищо лошо в това, но някъде дълбоко в вас се крие една микроскопическа мисъл. Аз изнасям това, защото всички ние сме пълни с една деформация на човешката мисъл. Няма нищо зло или дооръ, което може да се крие. Защото и най-малката мисъл дава свой резултат. То може да бъде така: минус, плюс плюс минус, плюс-плюс. Кой резултат е неправилен? Кой път е неправилен в случая: двама светии са плюс, затова те се отблъскват. Единият казва: Ти ще одиш на север, аз ще отида на юг да работим. Докато ~~оях~~ плюс и нямаха знания, те ~~ояха~~ заедно, молиха се. Но един ден като почувствуваха сила в себе си, те казаха, няма защо да седим тук да си губим времето, ще отидем между хората. Единият казва: Аз ще отида на еди кое си място в еди кое си село, и така се разделят. Так имате друг случай. Двама гра~~ж~~ници и то минават за учени придобили знания. Единият казва: Я да отидем в еди кое си село, да откраднем няколко овци, да спечелим няшо от тях. Значи плюсът е доброто, което се отолъсва, а минусът е злото, което прави хората да крадат. Те като ~~отидат~~ в някои село, става крадци. Те създават правото. Явяват се адвокатите които ~~защищават~~ благодарение на тези два минуса се е създало правото, и проповедниците, които отидават да проповядват. Казват: "минуси". Минусите имат едно свойство, че, като минат някъде, например, покрай някоя онца, и обичат да взимат, привличат овцата към себе си. Ова свойство има минусът. Като доиде до една каса и тя се отваря, а парите отиват в джоба му. Магия има той. Това е минусът. Той има свойството да привлече. Плюсът има друго свойство: като види отворена каса, той я затваря. Чето мине, той не мисли, че трява да откъсне нещо. Като одиде да откъсне нещо, това нещо бяга от него. Плюсът ~~иждани~~ отолъска нещата, затова всички докри хора са ~~огати~~ богатият носи за себе си един плюс. Следователно, той е толкова натоварен, съонези възвишиeni идеи. Той казва: Аз трява да дам от себе си. Той не мисли да взима. А минусът е този, който е ходил да взима. Това е само за изяснение. Плюсът след като е работил дълго време, например, той изкува горната светлата линия, остава само долната. Минусът е почвата. Плюсът е семето, което е посято в земята. Почвата и семето съррани на едно място, те правят разбор на силите, които ще дадат плода. Вие трява да знаете, каква е силата на минуса и каква е силата на плюса.

Та навсяка една мисъл, вие трява да знаете ~~нейния~~ минус, защото тя може да се развива и при олагоприятни и при неблагоприятни условия. Някой път вие се чувствувате много силни. Но силна мисъл е онази, която никога не отпада, никога не отслаива. Когато казват любовни мисли, те никога не отпадат. Мисъл, която има зад себе си любовта, тя никога не отпада. Вие не сте правили наблюдение в това отношение. Влезе една лоша мисъл в ума ви, или завист, вие сте в едно неестествено състояние. Например, една сестра говори красноречиво. Друга казва: Само тя ли може да говори! Унякои се явява завист, тя започва да сравнява себе си с другите. Вземете огледалото и се гледайте да видите, тези две състояния, да видите, в какво положение се намират вашите очи. Или когато човек не иска да изпълни това, което трябва тогава тай стиска малко устата си и казва: Аз не съм от тези хора.

Някой пък си стиска зъбите, друге си стиска усните. Защо стискаш усните си? Този човек има преизобилно други мисли, които не е реализирал. Той казва: Не е само това, което ще ми дадете, това е излишното. Може да имам и други здравия, което не мога да изпълни. Сега основната мисъл. Сега разбирайте под думата яице въжествения процес, който действува у вас. Имаме едно състояние, например, състояние на духовна депресия. Депресията винаги произтича от някои духовни резултати. Депресия може да има майката по причина, че нейното дете е болудувало. Депресия може да има търговецът; депресия може да има ученикът; депресия може да има художникът, депресия може да има музикантът по причина на външни неблагоприятни условия. Тогава за да премахнете една външна депресия, вие трябва да разбирайте основните закони, чрез които депресията се видоизменя. Най-първо ще започнете с малките видоизменения. Няма да искате да измените мисълта на един човек, който е положителен като вас. Например, външките могат да произведат депресия, бълките могат да произведат депресия, дървениците могат да произведат депресия. Ошата храна също произвежда депресия. Да допуснем, че вие сте яли мъчно смилаема храна. Тогава за да премахнете депресията, ще вземете рициново масло. Простудяването също може да произведе депресия. Тогава, че вземете пет-шест чаши гореща вода ще направите една топла баня, ще се изпотите и ще изхвърлите нечистотите. Еднага кръвта ще почне да циркулира правилно. Та в ранна възраст седите например, и удряте с краката си. Това е една депресия. Или някой път седите и удряте на масата. Това е пак депресия. Или той минава за оратор, той удря на масата, защото сам не е убеден в това, което проповядва. Той като че налива гвоздеи някъде. Няма защо да налива гвоздеи. Като изкаже една истина, ако я приемат хората, дооре, ако не я приемат, няма какво да я налива. Хората не са говеда. Говедата мъчно приемат. Всички от вас изисква най-доорите идеи. И аз съм готов да възприема една ваша идея, но да е ваше собствено произведение. Аз съм готов да възприема да я купя скъпо, но да ми придават оитпазарски идеи, и те да минават за ваши, това не приемам. Ваша идея е само тази, която вие сте опитали и от нея имате разултат. Например, вие може да щмате идеята на любовта. Любовта лекува. Вседи човек, когото вие обичате, може да го лекувате. Но ако вие си приближите ръката и у вас се зароди съмнение, дали ще го излекувате, любовта ви е слаба. Любовта на майката има сила. Тя има непреодолима любов към децата си. Смъртта мъжко може да взима детето си и казва: Още веднаж да не стъпваш в къщата ми. Но трябва да има закона на любовта, който да действува. Само човек, който има любов само той може да бутне смъртта. Смъртта е ужасно нещо. Само човекът на любовта може да хване смъртта и да я разтърси. Това ще бъде първото нещо. осега аз зная, че смъртта е само веднаж е разтърсена. Онзи, който се опитал да разтърси смъртта, кой е силен човек.

Чега като казвам, четряова да имате любов, не казвам, че вашата душа няма любов. Чо любовта ви не е достигнала до онази степен, с която може да сеят топътници елементите в света, да се разединяват и съединяват. Защото

гоямата любов дава свооода на мислите ви да работят, а малката топлина подразбира малка любов, съ малки възможности. Но гато топлината съвсем изчезне, или е равносилна на човешките чувства, тогава престава всякааква мисъл.

Вашият метод какъв е? Двама души са непримириими. Те се сбичат, но между тях влизат други някои. Може да примиряваме хора, у които по естество има хармония. Някои материални работи ся влезли между тях и са ги направили непримириими. Тези работи, които се занимават, ще са ги разединили. Например, взимам сега двама може две жени може да ги разединят, да ги скарат. За да примириш тези двамата мъже, ти трябва да видоизмениш понятието на двете жени и на мъжете. Щом двама мъже се скарат, това показва, че те нямат понятие, какво нещо е жената. Единият казва: Тази жена е моя. И другият казва: Тази жена е моя. Следователно, ако единият мъж е погледнал жената на другия, последният казва: Какво право имаш да гледаш жена ми? Ако вторият погледне жената на първия, и той казва: Какво право имаш да гледаш жена ми? Това е същото нещо. Единият ти доказва, че жената е негова. Казва: Знаете, че тази жена е моя. Това е ревност.

Като се обикнат двама души, единият казва: Кой ти дава право да говориш с тази жена? Вие още не знаете дълбокия смисъл на ревността. Ревността е сили, които води по възходещ и по низходещ път. Щом слезе в низходещия път, тя става жена. Някой ревнува Бога. Няко път ние искаем да станем като Бога ревниви. Бог е ревнив в доброто, а ние сме ревниви в разбирането.

Сега няма какво да ви занимавам с ревността и съ страданието. Но гато ревността влезе в човешката душа, тя произвежда спиране на прогреса. Там е човешкото зло. Да допеснем, че ти си оставил един хляб във всичко. Понеже обичаш много пляба, мислиш да не дойде някой да го вземе и да го изяде. Ако мислиш за хляба, казваш: Не го оутайте. Видиш ли, че някой се доближава, казваш: Не се доолижавай. Ако някое куче се доолижи, взимате камък и го разгоните. Човекът не може така да го разгоните. Ако дойде един човек, вие пазите хляба си. И жена ви в случаи е един хляб. Сега аз и двамата ги приспивам и на мястото на вашия хляб оставам десет хляба, а взимам вашия. Вие ставате и гледате на мястото на вашия хляб други десет хляба. Какво ще стане сега, че има ли ревност? Ако аз бих отрязал половината ви хляб, ако вие знаехте, кой е онзи, който имал смелостта да отреже от вашия хляб, щехте да се сърдите. Но на мястото на вашия съм турил десет хляба. Сега ревност ще има ли? Няма да има ревност. Наа-първо ще опитате, дали този хляб е доородачествен. Та ревността произтича от неразбиране на вътрешната реалност на живота. Онова, за което вие ревнувате, да което мислите, то никога не се опетнява. Душата е нещо, което ти не можеш да докоснеш не можеш да опетниш. Материалната форма може, но душата е нещо неуловимо. Никой досега не е могъл да зърне душата, да я види, да я пипне. Но никой начин нематериална е тя. Човешката душа е чиста, девствена. И човешкият дух е също така чист. В Писанието някъде се казва, че някой влезъл и откраднал човешката душа. Не, човешката душа не се краде. Човешкото сърдце донекъде може. Това трябва да бъде новата мисъл. Душата и духът са неща съществени – това е човекът. Някой казва: Вашата душа. Това е човекът. Читате, имат ли душа, или нямат. Ти си душа. А туй, което съзнаваш, това външното проявление. Това е човекът. Външното проявление у човека, а вътрешното – това е душата.

Та казвам: Това е разбирането според новата мисъл, Ако така и вие разбира-
те, имате нужда от нея. "Он же не разбираете тази нова мисъл, вие очаквате да
остареете, да умрете, да отидете в другия свят и да ви върнат пак назад. Това
донекъде е право, защото човек като не може да поправи телото си, заминава за
другия свят да направи един ремонт." Като се яви втори път, ще му дадат друго
тело и ще му кажат: Не прави погрешки! Но по-хубаво е той да си поправи сам
телото си, да няма нужда от ремонт, да ходи в другия свят и там да го поправя.
Там трябва да се развиват, докато се оправи.

Най-първо между вас трябва да се образува една вътрешна хармония, и да се познавате по знаците плюс и минус. Някои хора не ви са приятни - това е минус. Тогава може да направим един опит в краса. Има ли някои, къто се мразят: дайте ми една листа на тях. Щом не обичаш един човек, тури друг някой между тебе и него. Тогава ще видиш, как ще бъдат наредени знаците. Ако с един не е достатъчно, ще туриши двама, трима, четирима до десет души между него и тебе и веднага ще се измени състоянието. Кога да ви приведа в новия начин на мислене. Представете си, че вие имате един човек, когото не обичате. Но сълчайно вие научавате, че този човек има две красиви дъщери. Като туриш дъщерите между него и вас, този човек ви става малко приятен. Тези дъщери изменят вашето състояние. През техните очи ти гледаш благосилонно към онзи, когото не обичаш. Имаш колега, когото не обичаш. Дойде някой и ти каже: Слушай този, когото не обичаш, има десет милиона английски лири стерлинги. Веднага тези десет милиона, понеже са отрицателни, те изменят разположението ти. Не обичаш някого, казваш: Много учен човек е той. Или той е виден музикант, художник. Ти си недоволен от него. Как ще смениш състоянието? Тури в този човек една доородител и ще смениш състоянието. И за тебе е същото. Казваш: От мене човек не може да стане. Ти не се обичаш. Тури нещо добро в душата си, кажи: Душата ми е оогата, тя е излязла от Бога. Еднаг в тебе ще се яви един вътрешен импулс за работа. Сега аз гледам на доброто и на злото по особен начин, психологически. Някой път ти съвсем закъсаш. Обиждаш се от това, от което не трябва да се обиждаш и се обезсърчаваш от това, от което не трябва да се обезсърчаваш. Има обезсърчение, но аз да ви заведа при истинското обезсърчение. Има обезсърчение, които нищо не представят, те са смешни работи. Някой изгубил хиляда лева, обезсърчил се. Ако на едно магаре му снемат от гърба тежест, която е носило, ще се обезсърчи ли? Ще се насырчи даже. Обаче у нас е точно обратното. "Онаго ние го уим, ние се обезсърчаваме." Това, което за животното е обезсърчение, за нас е насырчение. Това, което за животното е насырчение, за нас е обезсърчение. Това показва, че ние сме вън от разбирането на истинския процес. "А пример, дойде ти една болест, едно болезнено състояние, заболи ви единият крак." Он же досега вие сте ходили като някои кон, никога не сте сили внимателни и любезни към крака си, щом заболеете оплаквате се на Господ да. Защо ви боли крака? За вашата грубост. Един ден щог ви даде една болест. Не се оплаквайте, но кажи: "Оля ще ме извините, прегрехих. Колко е хубаво да имаш здрави крака. Започни ден два, три десет дни, а никога и цяла година да милваш крака си., докато се примириш с него.

Той ще каже: Трябва да ме обичаш, да не ми се караш. - Нямам ли право? - Имаш право, но кракът ти, троят слуга, ще се оплаче на Господа, ще даде една заявление и ще те викат в касационния съд, - при Бога. Не в окръжния съд, не в апелативния съд, но направо в касационния съд, там в последната инстанция. Бог е и пърта инстанция и последната инстанция. Понякога и очите ви започнат да мъжделеят. Това показва, че вие сте в едно аномално състояние. В очите ви трябва да има една мекота, да не светят. Ще турите тогава плюс и минус. Ако са в аномално състояние, ще се отнасяш добре с очите си. Тогато човек е заинтересован от нещо очите му светят като на котарак, в него се явява едно желание. Това желание не е резултат на твоята трезва мисъл. То е външно желание. Други същества има в тебе, които са подклали тоя ~~актив~~ огън. Едно желание дойде, друго желание дойде и очите ти започнат да светят. Това светене на очите ще създаде една реакция. Та по новия начин има и други обяснения. Ако ти искаш да свениш твоето състояние, то може да стане и по друг начин. Ега може да направите следното: ти си неразположен, имаш някакво болезнено състояние. Няма ли някой, когото обичаш: Намери катъв, но той да не е като тебе сух. Ако ти си нервен, без мазници, с потънали очи, ще намериш някой, който е мазничък, с валчесто лице, да мяза за на месечина. Тогава той да те хване за двете ръце, или ти го хвани за двете ръце, веднага състоянието ти ще се измени. Някой път силният трябва да хване, някой път слабият трябва да хване, и ще го погледне в очите. И другият ще го погледне. Така ще смениш състоянието си. Ти назваш: Как да го хвана за ръцето? Няма да го хванеш за ръцете, но ще гладуваш. В природата божиите енергии се предават чрез хората. Хората са центрове, през които енергийте излизат по права линия. Като срещнеш такъв човек, той ще ти каже: Виждам, че малко си загазил. Щом разбереш, че този човек ти желае до добра, хвани го за ръцете и веднага жълтината на лицето ще се премахне. Ти питай, как ще стане това. Но хвани го за ръцете. В един случай може да хванеш лявата ръка, а в друг случай дясната ръка. Хората се хващат с десните ръце. И това е за добро. Аз обичам българските хора. Там се предава сила. Там се хващат всички здрави моми и момци. Те се наредват по обич. Всяка мома се хваща до онзи или онази, което обича. Всеки си избира, къде да се хване. Като си туриш ръцете и slab da si, ще приемеш силу. Некои кръстосват ръцете си. Като се върти хорото, гледай до болен човек да не се хванеш, хвани се до здрав човек. Ти казвам: В старо време учениците от някои школи са играли. Вие се карате тук, защото не играете. За да ви примиря, трябва да се хванете на хоро, на което да не ви вижда външният свят. Всеки от вас да не казва: Там да се хване или тук да се хване, но като се хманете, веднага да регулирате състоянието си. Въженените не трябва да има нищо користолюбиво. В хорото законът, който там упражняват, е много до бъръ. Но и там се крие един малъкът egoизъмъ. Хорото трябва да се проектира на природните сили. Най-после да оставим въпроса за хорото. Тога вторият начин ще ви кажа да си поиграете на хоро, но ще отидете в гората, при дърветата и там ще започнете да скачате. Ще обикаляте от едно дърво до друго и като обиколите около двайсет тридесет дървета, ще се върнете. Дърветата ще играят с вас и вие с тях. Тога третият начин. Не си разположен, намери едно място, дето вадички. Ще отидеш при една вадичка, ще я прескочиш, после при втора, трета, десет вадички ще прескочиш.

Като минем покрай една вадичка и друга, веднага нашето състояние ще се смени. Това болезненото, което се е набрало, ще изчезне. Тези отрицателни съмени. Това болезненото, което се е набрало, ще изчезне. Тези отрицателни съмени.

ли веднага ще се превърнат, ти ще имаш едно трезво разположение и ще се върнеш готов за работа.

Таказвам: Новите начини са потребни, понеже сега хората са отдалечени. Кято се събирате вие съвсем сте обеднели и като се изказвате за чистотата вие мислите за един живот вън от вас. Той не е още у вас, той е вън от вас. Ние като говорим за любовта, за чистота, за светостта, ние говорим за неща вън от нас. Ако са вътрешни, щяхме да бъдем обогати. Сега всеки се стреми в себе си и все за любовта мисли. Тук погледне, там погледне и всички търсите кой свива раменете си. Защо? - Няма този, когото той търси. Или някой си чупи ръцете. Защо? Няма пари. Всички хора от сегашната култура са обеднели. От всички тези състояния трябва да се освободите, нито пет пари не струват. Съберете всички ваши стари дрехи и ги продайте на ойт пазар, те нишо не струват. За сегашното състояние аз една оих дал на хората един грош. Един грош едва ои ми се откъснало от сърдцето. Аз говоря за обикновените състояния, при които онова име, към което ние се стремим, онова Божественото, към което се стремим, то ще ни разочарова. Дойде някой и после ще се разочарова. В божествения свят няма такива разочарования. Ще му дадеш туй, което трябва и ще вземеш онова, което трябва. А ти искаш да вземеш и да не даваш нищо. Най-първо онзи, които отива да търси онзи Божествения закон, той ще ти даде и след това замине. В божествения свят като влезеш, ще извадиш парите си. Казваш: Аз имам да давам 1500 лв. А какво си дал срещу това? Като дадеш веднага ще ти изнесат хуаия плат. А сега тези ваши идеи ще ги изоставите. Че десет години си бил ученик, че си се молил, това е ваша работа. Че не си се молили. Това, което ние наричаме молитва, то е един непреривен процес. Молитва, която се прекъсва, не е молитва. И като спиш ще се молиш и като ставаш се молиш и като паботиш ще се молиш - целият ти живот трябва да бъде молитва. Това е законът на любовта. Какво правиш ти? Дойде ти една лоша мисъл, казваш: Дооър е Господ. Доидат мъчнотии, казва: Дооър е Господ. Това не е новото учение. Новото учение е най-лесната работа. В вас трябва да стават два процеса едновременно.

Та вие сте били млади, оили сте и стари - това са минали състояния. Младостта и старостта са минали състояния. Вие трябва да станете като малките деца, за които Христос казва: "Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие". Значи, ако вие не влезете като разумните малки деца в Царството Божие, вие не може да имате истинското знание. Та сега всеки от вас имате по един начин за делението на квадрата. Там имате числата: 1, 2, 3, 4. Плюс минус, плюс, плюс, минус, минус. Един 1 плюс 4 колко правят? - 5. 2 плюс 3 = 5. Имате два минуса. Колко триъгълника имате? - Четири. Значи всяка една страна на квадрата е основа на един триъгълник. 1 плюс 4 - имате две положителни числа, те дават едно отрицателно.

В дадения случай плюс и плюс имненят закона. ~~1 плюс 4 = 5 2 плюс 3 = 5~~
Всички положителни числа са превърнати в тяхния оощ сбор. ~~Хипотенузите са превърнати в отрицателни числа.~~ 1 и 2 колко правят? - 3. ~~3 плюс 4 = 7.~~
~~Значи ако сборът на техните хипотенузи дават отрицателни числа, вие вървите във една реалност, защото квадратът представя една реалност.~~ Ако вървите по която и да е хипотенуза на един квадрат, вие всяко ще имате едно отрицателно число. Ако вървите по страните на квадрата, какво ще имате? Всяка страна на квадрата е положителна. Понеже вън от квадрата това са не-благоприятните условия. Всички страни това са положителните числа, силите които функционират. Ние казваме: плюс и минус. ~~Няма~~ всяка една страна на квадрата е положителна. Духовните сили са затворени в квадрата, са все отрицателни. Затова нашият външен живот е квадрат. Ние всички се намираме в едно воено положение. Казват: Много кротък човек. ~~Няма~~ кротки хора отвънка. И най-малкото същество, ако го боднете, то веднага ще ви ухапе. Било мравка, пчела. ~~Всяки~~ замък, всяка материя, затворена в вас, е все плюс. Следователно, човек трява да знае, как човек да разтвори нещата, да намери положителните и отрицателните енергии на всички същества. ~~Сегашните химици, когато се занимават с изследването на елементите, не говорим външно, но всеки елемент когато го докоснеш до нещо външно, той произвежда една експлозия.~~ Следователно, химикът търси начин да разложи квадратът, да намери вътрешните сили в елементите да ги употреби. Ако не може, ще стане експлозия и той ще плати с живота си. Та казвам: ~~Ногато~~ вие сте невнимателни към хората, в материално отношение, ~~Царството~~ Божие не може да дойде. При сегашните условия в които живеем, ~~никак~~ немислимо е да дойде Царството Божие. ~~Наждем~~ Искаме да живеем братски. При тези условия братски и сестрински не може да живеете, нищо повече. ~~Братски и сестрински~~ може да живеете, само ако се намери изходният път в този квадрат. Тогава ще живеете един истински живот. Точката е вратата, през която трява да влезете в един свят. Правата линия това е вратата, през която може да влезете в друг свят. Квадратът това е вратата, през която може да влезете в трети свят. Следователно, ако ти не може да влезеш през точката, ще се вмъкнеш през вратата на правата линия, оттам да влезеш. Ако не може да влезеш през правата линия, тогава ще влезеш през куоа, през телото. През тая врата ще се проектираш и ще влезеш оттам. Следователно, точката правата линия, квадратът, кубът са ~~входни~~ врати. Те са отворени места, през които може да влезеш. ~~Ти~~ не може да разбереш този свят, ако не влезеш през точката. После ти трява да влезеш през правата линия, за да миеш в тоя свят. Правата линия е граница между този и онзи свят. ~~Плоскостта~~ е граница и телото също е граница. В това отношение, когато говорим в геометрията за точката, за правата линия, за плоскостта ~~през телото~~, това са врати за влизане в реалността, за който аз ви говоря. Тези сили трява да се разтворят. Ако не знаете, как да влезете през точката, през правата линия през плоскостта през телото, вие ще се карате. Ако знаете, как да влезете, ще има пръгръщания, целувки, ще има братски живот. Ще продължим втория път.

САМО БОЖИЯТА ЛЮБОВ НОСИ ПЪЛНИЯ ЖИВОТ!